Влада – Радам !

Голос України

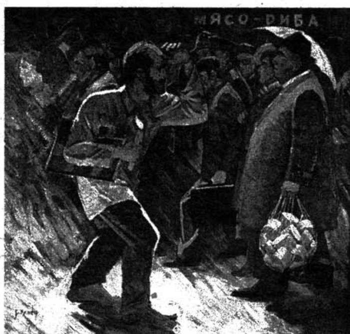

Газета Верховної Ради України № 157 (657) ♦ Четвер, 19 серпня 1993 року ♦ Ціна 40 крб.

ІСТОРІЯ - ЦЕ НЕ ХТОСЬ І НЕ ДЕСЬ

"Автопортрет зі свічкою" - теж історія

Позавчора у великому виставочному залі столичного «Українського дому» відкрилась перша персональна виставка художника-шістдесятника Веніаміна Кушніра. Засвідчити це явище прийшли його дружина Галина, син Іван, колеги, друзі. Веніамін Кушнір міг би стати, як батько, добрим кравцем («Якби став кравцем — ото великою людиною був би!»— любив жартувати він) або фізиком (навчався в Київському університеті на фізичному факультеті) чи інженером (студіював науки й у політехнічному), але шукав себе у малярстві. Проте чи знайшов? Мимоволі ставиш собі це запитання, знайомлячись з однією з його останніх робіт «Автопортрет зі свічкою». «Серед білого дня зі свічкою в руках у сірому й немилосердному світі він шукає втілення своїх ідеалів, — таким бачиться смисл одного з найвизначніших творів Веніаміна Кушніра Михайлині Коцюбинській. — Згадаймо: «Автопортрет зі свічкою» є і в Рільке, і в Пастернака, і в Стуса... Тому мені хотілося б перефразувати відомий вислів: «Історія — це не хтось і не десь. Ми — теж історія».

Під час відкриття виставки члени Спілки художників, господарі «Українського дому» були щедрі на гучні слова про велич, талант, мистецький взірець В.Кушніра. Шкода, що ця патетика народилася й прозвучала лише тепер. Веніамін Кушнір — геніальний і незрадливий — жив поміж нас. 19 червня 1992 року його не стало...

Катерина КІНДРАСЬ.

На знімках: урочистий момент відкриття виставки; «Автопортрет зі свічкою» (1991 р.); «Матері» (1972 р.).

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Продиктовано в номер

Не салют. Просто стрільби

Сьогодні на Чорноморському флоті проводяться комплексні тактичні навчання з бойовою стрільбою за участю ракетно-артилерійських військ, берегової оборони, танків і ППО. Вперше буде використано нову берегову самохідну артсистему «Берег». Напередодні начальник берегових військ ЧФ генерал В.Романенко заявив журналістам, що, незважаючи на політичні ігри довкола флоту, він є боєздатним. Генерал також сказав, що Росія й Україна повинні об'єднати свої стратегічні плани, бо, під виглядом миротворчих сил, американці мають у Чорному морі авіаносні сили. Романенко підкреслив: «Без могутнього щита, яким є ЧФ, жоден політик нічого не зможе вирішувати в цьому регіоні».

Відповідаючи на одне із запитань, генерал зауважив, що не бачить нічого особливого в даті проведення навчань — 19 серпня, річницю путчу. Цікаво, що саме підрозділові В.Романенка свого часу було наказано збити літак Руцького, коли той летів у Форос визволяти Горбачова.

Адмірал Міллер: це буде правильним кроком

У ході офіційного візиту в Україну головнокомандуючий об'єднаними військово-морськими силами НАТО у зоні Атлантики адмірал Пол Девід Міллер зустрівся у Одесі з командуючим військами Одеського військового округу генерал-полковником В.Радецьким, відвідав флагманський корабель ВМС України «Гетьман Сагайдачний» у супроводі командуючого ВМС України віце-адмірала Б.Кожина і представника Президента в Одеській області В.Ільїна.

18 серпня Пол Девід Міллер прибув до Києва, де мав конфіденційну розмову з міністром оборони Костянтином Морозовим. Адмірал Міллер оцінив можливість вступу України у НАТО як розумний крок з огляду на колективну безпеку.

Сьогодні адмірал Міллер відбув з України.

Три дні для наведення порядку

Як злочинні, спрямовані проти територіальної цілісності Азербайджану, розцінили Національні Збори цієї республіки дії сепаратистів на чолі з командиром одного з батальйонів азербайджанської армії Алікрамом Гумбатовим. Ще місяць тому, скориставшись зі складного внутрішньополітичного становища в Баку, він захопив з допомогою вірних йому підрозділів сім південних районів Азербайджану, оголосивши там створення так званої Талиш-Муганської республіки.

Лише минулого вівторка азербайджанські законодавці засудили дії сепаратистів. Прем'єр-міністру Сурету Гусейнову надано три дні для відновлення стабільності у південному регіоні. З членів Національних Зборів також виключено колишнього міністра оборони Азербайджану Рагима Газієва як натхненника сепаратистів не тільки на півдні, але й на півночі республіки, де мешкають лезгини.

«Буквар», «Букварик», «Материнка»

З нового навчального року першокласники українських шкіл навчатимуться за альтернативними підручниками. З ініціативи Міністерства освіти вже сьогодні підготовлено п'ять варіантів авторських букварів: «Буквар» (Н. Скрипченко), «Буквар» (М. Чорна, Д. Грабар), «Буквар» (М. Вашуленко), «Букварик» (Д. Луцик та інші), «Материнка» (Д. Чередниченко).

Готуємось до свята

РІВНЕ

Дуже скромне передбачається святкування Дня незалежності України в Рівному. Напередодні цієї визначної події в облмуздрамтеатрі відбудеться урочисте засідання. А 24 серпня з 11-ої години майже до півночі — розважальна програма в парку імені Т.Г.Шевченка. Буде влаштовано виставку виробів народних умільців, виступи колективів художньої самодіяльності, дійство «Нумо, козаки!», спеціальні розваги для дітей.

— А вже наприкінці, — сказав заступник голови Рівненської міської управи Іван Кирилецький, — військові влаштують скромний феєрверк...

Планували розпочати святкування на майдані Незалежності, потім продовжити на Центральному стадіоні міста, проте, на жаль, на це треба було б багато грошей — десь 7 — 8 мільйонів. Влада пошкодувала.

Правда, є одна «іскринка»: завідувач відділом інформації Рівненського обласного об'єднання «Нова Україна» Олександр Смик написав маршову пісню української армії, яку розучує з особовим складом полку, котрий першим в Україні склав присягу на вірність народу і державі.

ЛУЦЬК

Більше 300 сімей у Луцьку зустрічатимуть другу річницю Дня незалежності України у нових квартирах. А до кінця цього року, як сказали в міськвиконкомі, справлять новосілля ще 600 сімей. В обласному центрі готується до здачі одна з найбільших шкіл на Волині — на 1727 учнів. Радість новосіль відчують і діти сільських трудівників. Для них будівельники об'єднання «Волиньагробуд» здадуть школи в селах Будки і Оконську Маневицького, селах Старі Кошари і Радощин Ковельського районів. У селищі Дубище Рожищенського району, в якому проживають переселенці із забруднених зон під час аварії на Чорнобильській АЕС, готується до здачі 16 житлових котеджів.

ХЛІБОРОБАМ КИЇВЩИНИ

Представнику Президента України у Київській області І. М. КАПШТИКУ

Щиро вітаю з трудовою перемогою — виконанням державного замовлення на хліб! Трудівники ланів Київщини засипали в державні засіки понад 400 тисяч тонн добірного зерна. Ця трудова перемога далася нелегко: ви здолали і несприятливі погодні умови, вас не спинили і перебої в забезпеченні пально-мастильними матеріалами.

Міцного здоров'я вам, великих успіхів у нелегкій і благородній праці хлібороба.

Президент України Л. КРАВЧУК.

Трудівникам ланів Кіровоградщини, Хмельниччини, Черкащини
Представникам Президента України в Кіровоградській, Хмельницькій та Черкаській областях М. О. СУХОМЛИНУ, Є. Я. ГУСЕЛЬНИКОВУ, К. П. ЯСТРЕБУ

Вітаю колгоспників, працівників радгоспів, колективних сільських господарств, фермерів, усіх працівників агропромислового комплексу Кіровоградської, Хмельницької та Черкаської областей із виконанням державного замовлення на ранні зернові. Висловлюю надію, що продаж хліба державі ви виконаєте в повному обсязі.

Висловлюю щиру вдячність усім хліборобам Кіровоградщини, Хмельниччини та Черкащини за самовіддану працю в складних умовах сьогодення!

Бажаю міцного здоров'я, творчої наснаги в нелегкій, але почесній праці хлібороба!

Президент України Л. КРАВЧУК.

ЗВЕДЕННЯ про хід продажу зерна в державні ресурси України станом на 17 серпня

(по даних Мінсільгосппроду)

Області	Держзамовлення, тис. тонн	Надійшло всього, тис. тонн	% виконання держзамовлення
Республіка Крим	680	396	58
Вінницька	900	641	71
Волинська	140	137	98
Дніпропетровська	1090	973	89
Донецька	660	453	69
Житомирська	150	162	108
Закарпатська	15	19	127
Запорізька	1010	487	48
Ів. Франківська	70	74	106
Київська	400	400	100
Кіровоградська	1000	771	77
Луганська	610	387	63
Львівська	130	142	109
Миколаївська	900	691	77
Одеська	1050	707	67
Полтавська	920	822	89
Рівненська	120	132	110
Сумська	500	361	72
Тернопільська	380	308	81
Харківська	950	765	81
Херсонська	1050	651	62
Хмельницька	644	560	87
Черкаська	700	576	82
Чернівецька	96	76	79
Чернігівська	335	273	81
Всього	14500	10964	76

Є чим розрахуватися з Росією,

СКАЗАВ ПРЕМ'ЄР-МІНІСТР УКРАЇНИ ЛЕОНІД КУЧМА НА ЛАНАХ КОЛГОСПУ «КОЗАЦЬКА ДОЛИНА» ДУНАЄВЕЦЬКОГО РАЙОНУ

17 липня на Хмельниччині побував Прем'єр-міністр Леонід Кучма у супроводі керівників міністерств та відомств. Сюди ж прибули представники Президента десяти західних областей. Перед нарадою, що була присвячена завершенню жнив, підготовці до зимівлі тваринництва і проведенню сівби під наступний урожай, її учасники ознайомилися з роботою сільськогосподарських підприємств Хмельниччини. Десятки, сотні селянських колективів Поділля без зайвого галасу, без сподівань на Бога і уряд робили справу — вирощували хліб. І досягли небувалих результатів. Навіть у найсприятливіші попередні роки на Хмельниччині не було господарства, яке зібрало б майже стоцентнерний урожай пшениці з гектара. Нинішнього ж року таких сільгосппідприємств в області — десятки.

Коли у колгоспі «Козацька долина» Леоніду Кучмі сказали, що в господарстві вийшло з гектара по 98 центнерів пшениці, Прем'єр зрадів:

— Тепер можна сподіватися, що ми матимемо чим розрахуватися з Росією за енергоносії та ще й для України залишиться хліб.

Для того, певне, аби підкріпити цю впевненість, представник Президента у Хмельницькій області Євген Гусельников повідомив:

— Сьогодні Хмельниччина уже виконала державне замовлення з продажу ранніх зернових. Та продаж хліба область не припинеє.

Особливо був задоволений Прем'єр-міністр від побаченого у радгоспі «Жовтневий» того ж таки Дунаєвецького району. На сьогоднішній день це єдине господарство на Україні, де за найновішими технологіями вирощують свиней. І немало. За рік мають понад 12 тисяч приплоду і отримують понад 15 тисяч центнерів м'яса. А тим часом директор радгоспу Борис Бондар похвалився гостям, що ось-ось завершить будівництво ще двох свинарників.

Одне слово, мета таких відвідин господарств області — а їх за планом було до двох десятків — показати на практиці, що і в цих складних економічних умовах грамотні, енергійні керівники можуть зробити навіть більше, ніж колись.

Зрештою, з цього і почав Прем'єр-міністр свій виступ на нараді. Він зазначив, що суверенітет України утверджується не галасом на трибунах чи мітингах, а конкретним зміцненням її економіки. Чим повнішими будуть засіки держави, тим вільніше вона почуватиметься у світовому співтоваристві. Поки ж що економіка України у стані колоніальної убогості. А коли відсутня економічна незалежність, то про яку політичну самостійність може йти сьогодні мова?

Михайло ВАСИЛАШКО.

Хмельницький.

Співробітництво

ЩОБ У ЄВРОПІ «ПОТЕПЛІШАЛО»

«Німеччина підтримує ідею створення міжнародного фонду ядерного роззброєння», — заявив на підсумковій прес-конференції міністрів оборони України і ФРН глава німецького оборонного відомства Ф. Рюе.

Відповідаючи на запитання щодо знищення ядерної зброї, розташованої на території нашої держави, він сказав, що розуміє фінансові та інші складнощі, які виникають при цьому, бо навіть коли Німеччина позбавлялася частки звичайних озброєнь, це потребувало значних коштів. Міністр оборони ФРН також наголосив, що він виступає за зміцнення відносин між Україною і Росією. Те, що роблять у нинішній складній ситуації Президенти Л. Кравчук і Б. Єльцин, сказав він, позначиться не тільки на стані справ в обох державах, а й на поліпшенні обстановки в Європі. В свою чергу К. Морозов підкреслив, що для молодої української армії співробітництво з Міністерством оборони Німеччини є дуже цінним, адже ми перебуваємо на початку будівництва своїх збройних сил. Між оборонними відомствами проводитимуться спільні семінари, візити військових кораблів, обмін інформацією та інші заходи.

У рамках візиту група депутатів німецького парламенту зустрілася з членами постійної Комісії Верховної Ради України з питань оборони і державної безпеки, де обговорювались питання інтенсифікації співпраці двох країн у військовій галузі.

Учора вранці федеральний міністр оборони ФРН Ф. Рюе відбув до Алма-Ати.

Тарас ПЕТРІВ.

В комісіях Верховної Ради України

ДЕПУТАТСЬКИЙ «ПОРТФЕЛЬ» НАПЕРЕДОДНІ ПЕРШОГО ДЗВІНКА

Члени постійної Комісії Верховної Ради з питань освіти і науки відбули на свій «державний іспит» — учительські «серпневі наради», які розпочинаються 19 серпня. Судячи з їхніх тем: «Педагогічна єдність», «Національна школа: стратегія освіти», «Соціальна захищеність педагогічних працівників» і т. ін., — народних депутатів чекає чимало запитань «на засипку».

— Члени нашої комісії готові до конструктивних відповідей, — прокоментував робочий настрій своїх колег завідуючий секретаріатом Комісії з питань освіти і науки Ігор Дригус. — На початку серпня вони відвідали навчальні заклади Львівської, Вінницької, Одеської, Донецької, Київської областей, де ознайомилися з ходом їхньої підготовки до нового навчального року. Крім проблеми нестачі коштів на ремонт і обладнання, народні депутати зустрілися з таким дивним фактом, як «простоювання» підвідомчих дошкільних закладів. Двері багатьох дитячих садків сьогодні «на замку»: відомства не мають коштів їх утримувати, а під опіку Міністерства освіти віддавати не хочуть. На одному з літніх засідань Комісії обговорювались проблеми соціального захисту педагогів, (наприклад, місячна ставка шкільного вчителя сьогодні становить 47 тисяч карбованців)...

Втім, «портфель» постійної Комісії з питань освіти і науки напередодні Першого дзвінка (і сесійного, і шкільного) «напрацьований». На суд VIII сесії Верховної Ради вона пропонує винести підготовлені й обговорені на засіданнях законопроекти про внесення змін і доповнень до Закону про освіту; про авторське право і суміжні права; про науково-технічну експертизу; про патенти на винаходи і корисні моделі та ряд інших.

Катерина КІНДРАСЬ.

«ПРИВИДДЯ ЛИХІ МЕНІ ДУШУ ГНІТИЛИ»

Є в історії своя, як кажуть росіяни, «сермяжная правда», і полягає вона в тому, що інколи й трьохсот років мало, щоб зібратися з духом і випростатися, ризикуючи головою. А інколи досить якоїсь однієї події, щоб прискорити весь історичний поступ, після довгого й нерішучого блукання манівцями вивести його на головну магістраль.

Ще й досі лунають суперечки, мовляв, не було б ГКЧП — не було б і незалежної України, а так старі маразматики й п'яниці «все зіпсували», «розвалили Союз» тощо.

Сьогодні, стикаючись з великими економічними труднощами в становленні власних держав, ні в Києві, ні в Мінську, ні деінде вже не кричать так рішуче «ні!», як це було відразу після путчу. Але все-таки «ні» й ще раз «ні». Бо путч — то останній нарив, після якого починається очищення. Тоді всі нові ще напівнезалежні держави побачили, що може бути з ними в «сім'ї народів-братів», коли серед можливих путчистів буде хоч один не політичний імпотент. Згадайте оті передпутчівські чутки, що супутники нібито сфотографували широкомасштабну підготовку до відновлення старих концтаборів, де «батько» народів «перековував» кадри...

Серпневий заколот прискорив історично незворотне. Те, що було в душах українців, росіян, білорусів, молдован, грузинів, інших народів, — потяг до свободи. Остаточно «путч у собі» ми перемагали 1 грудня 1991 року. І перемогли. А путч... Ну, що путч? Ну хіба можна звинувачувати розкриту парасольку в тому, що вона спровокувала дощ?

Володимир СКАЧКО.

НА СИЛУ ВІДПОВІДАЄМО СИЛОЮ

На запитання нашого кореспондента відповідає міністр внутрішніх справ України Андрій ВАСИЛИШИН

— Андрію Володимировичу! Спочатку хочеться запитати ось що. Дедалі частішають повідомлення, що злочинний світ організовується, об'єднується в своїх діях, озброюється найсучаснішою технікою. А правоохоронні органи, як це видно з практики, у цей час залишаються на старих позиціях. Коли, нарешті, й вони об'єднаються, щоб спільними силами виступити на захист держави і кожної людини? Коли зумієть ефективно стати на прю із злочинцями?

— Даруйте, але я не говорив би так категорично, що правоохоронні органи тупцюють на місці. Як і те, що ми діємо поодинці, окремо один від одного. Зовсім недавно, наприклад у Донецьку, проходила розширена колегія МВС з участю керівників СБУ, Генеральної прокуратури, Держкомітету у справах охорони державного кордону і Національної гвардії України. Там зазначалося, що все ж таки, попри усі складнощі, певні зрушення на краще у правоохоронній діяльності відбулися. Вона в державі стає пріоритетною, все більше привертає увагу законодавчих і виконавчих органів. Питання громадської безпеки і боротьби із злочинністю в тій чи іншій постанові неоднораазово розглядалися на сесіях, Президії і в постійних Комісіях Верховної Ради.

Двічі з участю Президента ці проблеми широко обговорювалися на засіданні Ради Національної оборони, новоствореного Координаційного комітету з питань боротьби із злочинністю.

Прийнято і реалізується ряд важливих рішень, які спрямовані на посилення правоохоронних органів кадрами, необхідною матеріально-технічною базою. Тож про які розрізнені дії можна говорити? Підтримка з боку Верховної Ради, Президента, уряду дала можливість збільшити штатну чисельність органів, зміцнити матеріально-технічну базу. І це уже дало свої результати. Судіть самі. Протягом першого півріччя нам вдалося стабілізувати криміногенну обстановку і, перш за все, знизити темпи зростання злочинності — проти минулого року вони впали з 18,5 до 8,4 відсотка, а загальна кількість тяжких злочинів в цілому в Україні скоротилася на 3,5 відсотка. Майже на 10 відсотків покращилось розкриття злочинів.

— На засіданні, про яке ви говорили, Президент України сказав, що вже пора на силу відповісти силою. Чи готові ви до рішучих дій? І коли ця рішучість проявиться в ділі?

— Ми вже сьогодні готові дати рішучу відсіч злочинцям. І проявляємо це уже на ділі. Справді, це — головне завдання, яке поставив перед собою Координаційний комітет з питань боротьби із злочинністю, створений з ініціативи Президента України. Перші його засідання саме й були спрямовані на подолання міжвідомчих бар'єрів, удосконалення законодавчої бази, підвищення відповідальності керівників усіх рівнів правоохоронних органів за зміцнення правопорядку в державі.

— Звідусіль надходять повідомлення, що злочинний світ інтенсивно озброюється, бо сьогодні практично кожен може дістати не тільки газовий, а й вогнепальний пістолет чи навіть автомат. А що ж міліція?

— Не вина міліції в тому, що то там, то там спалахують війни і конфлікти. А саме звідти останнім часом йде інтенсивне ввезення до України вогнепальної зброї. Перш за все, із Кавказу, Балкан, Молдови.

Не меншою бідою є численні факти незаконного виготовлення вогнепальної зброї на підприємствах, а також її розкрадання з військових частин.

Міліція, зрозуміло, не сидить склавши руки. Лише цього року із незаконного обігу вже вилучено 5 тисяч одиниць вогнепальної зброї, у тому числі 22 гранатомети, 8 кулеметів, 38 автоматів, 122 пістолети і навіть радіокеровані протитанкові ракети. В активному розшуку перебуває близько 3,5 тисячі одиниць вогнепальної зброї, серед них понад 100 автоматів та кулеметів. Вилучення зброї в осіб, що не мають на неї права, нині — один з найважливіших напрямків діяльності міліції.

— Коли ми говоримо про організовану злочинність, передусім, маємо на увазі її проникнення в економічну сферу. В міліції створено немало підрозділів для боротьби з цим лихом. А який результат?

— Так, при економічній та фінансовій несталості все відчутнішим стає процес зрощування організованих форм злочинності із структурами бізнесу, проникнення її у зовнішньоекономічну сферу, кредитно-фінансову та банківську системи.

А звідси й наша особлива увага до питань посилення боротьби з організованою злочинністю та захисту економіки від злочинних зазіхань.

Тільки за півріччя виявлено й знешкоджено майже 300 організованих злочинних груп, що на 56 відсотків більше, ніж торік. На їхньому рахунку понад тисячу небезпечних злочинів, серед яких велика кількість жорстоких убивств, розбійних нападів, пограбувань та вимагань.

У міністерстві і на місцях почала активно діяти служба захисту економіки від злочинних зазіхань, яка нещодавно отримала статус державної. Нею викрито 24 тисячі злочинів. У розкрадачів народного добра вилучено майна та цінностей на 164 мільйони карбованців. Україні повернено товарів і продовольства, що незаконно вивозилися за кордон, на суму 9,5 мільярда карбованців.

Разом з податковою інспекцією перевірено майже 50 тисяч малих підприємств та кооперативів. У більшості з них виявлені численні порушення податкового законодавства. До Державного бюджету надійшли кошти у сумі 77 мільярдів карбованців, які було стягнуто з порушників у вигляді штрафних санкцій.

— Андрію Володимировичу, ні для кого не секрет, що сьогодні наші злочинні формування «опановують» західні країни і вже, так би мовити, роблять там погоду. Що робить МВС для нейтралізації цих угруповань?

— Хочу нагадати, що у листопаді минулого року на 61-й Генеральній Асамблеї ООН Україна була прийнята в члени Міжнародної організації кримінальної поліції (Інтерполу).

В Україні було створено Національне центральне бюро Інтерполу. МВС отримало можливість плідно співробітничати з колегами із 169 країн світу.

Відтепер наші взаємні зусилля будуть спрямовані на підвищення ефективності боротьби з організованою злочинністю, з викраданням автотранспорту, наркобізнесом, виготовленням фальшивих грошей тощо.

Крім того, маємо плідні контакти з поліцією 42 країн світу, із співробітниками яких ми працювали над розкриттям тих чи інших злочинів.

Хочу сказати, що керівництво МВС дуже стурбоване з приводу тієї тривожної інформації, яка надходить до нас з-за кордону про злочинну діяльність деяких наших співвітчизників. Треба підкреслити, що об'єктами злочинних зазіхань стають, як правило, їхні ж земляки. На ринках та автошляхах в Угорщині, Румунії, Польщі та деяких інших країнах почастішали випадки рекету, пограбувань, розбійних нападів, навіть вбивств.

Ми разом з поліцією цих країн проводимо спільні операції для знешкодження цих груп. До речі, у міліції прикордонних областей України вже склалися непогані контакти з поліцією сусідніх країн, існує певне взаєморозуміння, постійно надається допомога одне одному. Є практичні результати.

Дуже перспективною мені вбачається спільна робота з розшуку викрадених автомобілів, осіб, які пропали безвісти, а також з розкриття економічних злочинів та захисту економіки наших країн. Проводиться робота і по боротьбі з транснаціональною злочинністю, яка сьогодні планує використати Україну як коридор для розповсюдження наркотиків.

— А як саме міністерство, Андрію Володимировичу? Чи є у вас якісь новації, чи змінюєте його структуру, стиль роботи у зв'язку зі змінами, що відбуваються в країні і суспільстві?

— Перш за все, енергійно продовжуємо роботу з омолодження керівних кадрів, вдосконалення організаційно-штатної структури як у міністерстві, так і у підпорядкованих йому низових ланках. Створено нові УВС міст Миколаєва, Кіровограда та Херсона. Статус самостійної надано службі дільничних інспекторів міліції. В структурі ДАІ створюються підрозділи дорожньої міліції, вирішується питання про створення екологічної міліції. Чисельно і матеріально змінені підрозділи з боротьби з організованою злочинністю.

Відбувається дуже необхідний, на мій погляд, процес нарощення сил охорони громадського порядку. Кількість підрозділів патрульно-постової служби доведена до 425. В усіх обласних центрах, містах Києві та Севастополі сформовані спеціальні підрозділи «Беркут», на які покладені завдання боротьби з особливо небезпечними злочинцями — рекетирами й іншими озброєними злочинцями. До охорони громадського порядку залучені підрозділи Національної гвардії.

Ще відчувається гостра нестача висококваліфікованих кадрів і, особливо, працівників з юридичною освітою. Службові навантаження на працівників міліції досягли меж їхніх можливостей. За розрахунками спеціалістів, в ряди міліції потрібно влити щонайменше 100 тисяч чоловік. Залишається ще на низькому рівні фінансове та матеріально-технічне забезпечення.

Та незважаючи на всі ці труднощі, кожен працівник органів внутрішніх справ усвідомлює свою відповідальність за спокій, здоров'я та життя громадян України, стан правопорядку у нашій молодій державі, викорінення злочинності у нашому спільному домі.

Розмову вів Віктор КРИВОРОТЬКО.

Указ Президента України

Про міністра енергетики і електрифікації України

Призначити **Семенюка** Вілена Мироновича міністром енергетики і електрифікації України, звільнивши з цієї посади **Гриценка** Анатолія Васильовича у зв'язку з виходом на пенсію.

Президент України Л. КРАВЧУК.

м. Київ,
17 серпня 1993 року.

ВПРОВАДЖЕННЯ ГРИВНІ: ЧУТКИ І ДІЙСНІСТЬ

ЗАЯВА ПРЕС-СЕКРЕТАРЯ КАБІНЕТУ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

Останнім часом у засобах масової інформації з'являються численні та безвідповідальні публікації й коментарі про можливе проведення найближчим часом грошової реформи в Україні.

Цілком зрозуміла неабияка увага населення до питання, що стосується кожного з нас. Однак у більшості публікацій на цю тему — грошова реформа та впровадження нової національної валюти — гривні розглядається без серйозного аналізу економічної доцільності її здійснення у ситуації, що складається сьогодні.

Подібні висловлювання лише бентежать суспільство, провокують відмову від розрахунків українськими карбованцями, чим штучно ще більше підривають їхній курс стосовно до інших валют. Все це у свою чергу, негативно позначається на вітчизняному споживчому ринку, посилює нестійкість нашої грошово-кредитної системи, завдає величезних збитків і громадянам, і державі.

Тому, за дорученням Кабінету Міністрів України вважаю за необхідне офіційно поінформувати населення та викласти позицію Уряду України.

Впровадження гривні в умовах фінансової нестабільності, високих темпів інфляції, відсутності стабілізаційного валютного фонду не може бути виправданим. Уряд не може розглядати грошову реформу як суто технічний факт — заміну однієї грошової одиниці на іншу. Це і не політичний акт.

Грошову реформу необхідно розглядати тільки у комплексі із системою стабілізаційних заходів і рішень. Причому ці рішення, що прийматимуться Верховною Радою України, Урядом, Національним банком України мають бути погодженими, злагодженими та виваженими. Ще краще, коли такі рішення будуть прийматися з одного центру.

Існують і суто технічні проблеми, що унеможливлюють проведення найближчим часом грошової реформи в Україні: незабезпеченість монетами, купюрами банківських установ та ряд інших.

Кабінет Міністрів України хоче запевнити, що без розв'язання усіх цих проблем та питань не може бути й мови про введення гривні. А це робота не одного тижня і місяця.

Особливо хочу наголосити на принциповому моменті, щоб спростувати численні чутки: об'єктивний аналіз економіки України, розрахунки фахівців-економістів свідчать, що у час, коли навіть доведеться впроваджувати гривню, в Україні немає економічних причин для конфіскаційної гривневої реформи.

Уряд вважає за необхідне ще раз наголосити: неможливо та авантюрно проведення грошової реформи й впровадження гривні в умовах, що склалися сьогодні, до вирішення комплексу перелічених проблем.

Нову національну валюту не можна приносити в жертву політичним силам, котрі розглядають її як засіб власної політичної стабілізації. За цим неминуча розплата, що ляже найперше нестерпним тягарем на плечі народу України.

Дмитро ТАБАЧНИК,
прес-секретар Кабінету Міністрів України.

Польовий стан

ТРЕТІЙ МІЛЬЙОН

На вчора (18 серпня) Кіровоградська область відправила на елеватори і хлібоприймальні пункти 800 тисяч тонн зерна. Тобто хлібороби виконали зобов'язання перед державою, а загалом намолочено 2 мільйони 152 тисячі тонн збіжжя. Середня урожайність — 42 центнери з гектара, а найвища у Голованівському районі, де на круг взяли по 54 центнери озимої пшениці.

Завершили косовицю два райони — Онуфріївський і Вільшанський.

На токах зібралося багато зерна. Отже, продаж хліба триває. За підрахунками спеціалістів облсільхозуправління, область зможе продати державі мільйон тонн зерна, з них 50 тисяч тонн реалізують фермери.

Юрій РЕПЕЙНИК.
Кіровоградська область.

ЗЕРНА РІКИ — У ЗАСІКИ

Як повідомив представник Президента в Черкаській області К. Ястреб, трудівники агропромислового комплексу виконали держзамовлення та договори контрактації на ранні зернові культури. В державні засіки станом на 17 серпня засипано 576 тисяч тонн зерна при замовленні 572 тисячі тонн. Понад 70 відсотків обсягів проданого зерна припадає на продовольчу пшеницю.

Продиктовано в номер

Пристрасті довкола референдуму

17 серпня у Макіївці лідери шахтарського руху 24-х вугільних підприємств Донецької, Луганської й Дніпропетровської областей провели нараду про своє ставлення до Всеукраїнського референдуму.

Значна частина делегатів висловилася за проведення референдуму в намічені строки. Інакше, мовляв, «ми зрадимо людей, котрі зупинили червневий страйк лише тоді, коли їм пообіцяли, що референдум відбудеться». Нарада висловилась однозначно: референдуму — бути. З приводу цього надіслано телеграму до Верховної Ради. Шахтарські лідери обговорювали також можливість і доцільність проведення акцій протесту, масового пікетування парламенту під час роботи чергової сесії й навіть пішого походу на Київ.

Розруха в Русі!

Був на Волині Народний Рух України. А щойно установча конференція проголосила тут створення Всеукраїнського Руху України. Очолив ВРУ на Волині В. Малиновський. Тут же крайова організація НРУ заявила протест з приводу створення ВРУ...

Ми — проти!

Християнсько-Демократична партія України доводить до відома редакції «ГУ», що надрукована на ваших шпальтах 17 серпня ц. р. інформація про те, нібито Донецька організація ХДПУ приєдналася до організацій, які підтримують економічний союз між Росією, Україною й Білоруссю, є помилковою. Всі обласні організації ХДПУ, в тім числі й Донецька,— одностайно проти такого союзу.

Доорганізовувався

17 серпня Ленінським районним судом Севастополя за організацію п'яти несанкціонованих мітингів оштрафовано на 50 тисяч карбованців Володимира Супрунненка — заступника голови севастопольського комітету «Фронта национального спасения» і заступника голови так званої російської народної ради Севастополя.

Митникам ще треба вчитись

Голова Державного митного комітету України А. Колос провів нараду за підсумками своєї поїздки на минулому тижні до Полтавської, Харківської та Магістральної митниць.

Було відзначено низький рівень організації роботи та безініціативність керівництва в Магістральній і Харківській митницях, незадовільне проведення митного контролю.

Враховуючи, що значна кількість працівників новостворених митниць має невеликий стаж роботи, Управлінню організації митного контролю Комітету доручено забезпечити митні установи типовими технологічними схемами митного оформлення транспортних засобів, товарів та предметів, що переміщуються через митний кордон України.

Антикваріат не виходить з моди

28 серпня львів'яни та гості міста матимуть змогу взяти участь в аукціоні по розпродажу антикварних речей. Інтерес до цього аукціону виявили колекціонери з майже усіх областей України. Організатори — історичний музей і фірма «Турист» 15 процентів вирученних коштів мають намір спрямувати на реставраційні роботи історичного музею. Про це повідомило інформагентство «Інтелект».

Пощастило охтирчанам

В районі охтирського стадіону «Нафтовик» під час земляних робіт викопано 100-кілограмову бомбу часів війни. Сапери знешкодили її. Страшно подумати, що могло статися, аби не вони: поблизу газопровід, житлові будинки, школа...

ПРИСМОКТАЛИСЬ ДО... НАФТОПРОВОДУ

У Донецькій області ліквідовано ще одне злочинне формування неофіційних «нафтових королів». Успішно справилася з поставленим завданням оперативна група співробітників Артемівського районного відділення міліції: вона провела ретельно сплановану операцію, в результаті якої і було затримано моторизовану злочинницьку зграю.

Розмови про те, що злочинний світ проявляє підвищений інтерес до гілки нафтопроводу, яка тягнеться з Лисичанського нафтопереробного заводу через Донецьку область, ведуться давно.

Цього разу міліція одержала точний сигнал про угруповання злочинців, які з допомогою спеціального пристосування в прямому розумінні буквально присмоктались до нафтопроводу в районі між селами Покровське і Пилипчатине. З операцією по припиненню правопорушницької діяльності зволікати не стали. План ретельно продуманої акції розробили керівники місцевої кримінальної міліції, кримінального розшуку і відділу по боротьбі з економічними правопорушеннями. Від них не уникла жодна дрібниця.

На місце операції кілька співробітників УВС приїхали рано-вранці, ще раз звірили всі її деталі. Опівдні під'їхало підкріплення. Ще раз відпрацювали всі можливі варіанти розвитку подій і зайняли місця у засідці. Близько 22.00 темряву ночі розірвало світло фар автомашини «КамАЗ» з цистерною, яка впевнено під'їхала до нафтопроводу. Почекавши деякий час, працівники міліції вийшли із засідки. А коли невідомі помітили їх і почали тікати, пролунала автоматна черга. Це стріляли міліціонери, які, спрямувавши автомати вгору, вирішили взяти ініціативу у свої руки. Тут же пролунав голос: «Усім стояти! Міліція! При опорі стріляємо на знищення». Лічені частки секунди — і четверо злочинців зв'язані. Незабаром їх доставили в райвідділ міліції. І вже у найближчу добу було затримано ще п'ятьох «нафтозлодіїв». У цистерні ж виявилось близько восьми тонн викраденого дизельного палива на суму більш як дванадцять мільйонів карбованців.

— Усі учасники операції,— сказав після її завершення керівник Артемівського кримінального розшуку Микола Нечипоренко,— діяли чітко і впевнено, але успішне закінчення цієї справи не приспить нашу пильність. Ми впевнені, що знайдуться, а може, і є вже напевно любителі «присмоктуватись» до народного добра. Шкода, правда, що у нас відсутнє сучасне технічне оснащення для подібних операцій, адже, як правило, нам доводиться мати справу з добре оснащеними угрупованнями.

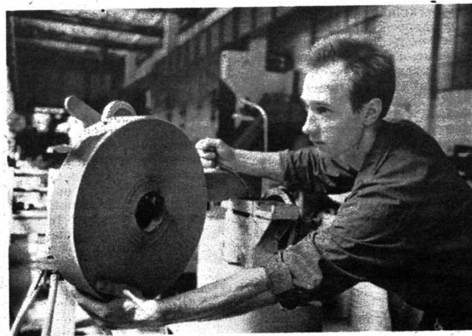
Сергій САВЧЕНКО,
кор. Укрінформу.

Фотофакт

ВІД ВЕЛИКИХ ДО МАЛИХ

Корпорація «Запоріжтрансформатор» — відомий виробник великих супертрансформаторів. Але зараз в Україні, та й по всьому світі, попит на гігантів зменшився. Електромережа країни потребує відносно невеликих трансформаторів, потужністю від 25 до 250 кіловольт-ампер на напругу 6 та 10 кіловат.

Їх випускає мале державне підприємство «МГТ», створене 1991 року при корпорації «Запоріжтрансформатор». Вже відвантажено споживачам понад 2,5 тисячі виробів. Якістю споживачі задоволені.

На фото «Укрінформ»: намотувальник катушок Андрій Завгородній.

Виставки

Луна фестивалю у Седневі

У Державному музеї Т. Шевченка відкрилася виставка «Седнів-93» — своєрідний звіт фестивалю майстрів народної творчості, проведеного на початку року в містечку Седневі на Чернігівщині. Протягом місяця представники з різних областей України мали змогу ділитися задумами і таємницями творчості, вдосконалювати власну майстерність, опанувати інші ремесла. На виставці представлені роботи майстрів ткацтва, лозоплетіння, кераміки, різьбярства, народного малюнку, вишивки. Організатори та спонсори першого фестивалю — Спілка художників України, Міністерство культури, Міністерство молоді і спорту — сподіваються, що фестиваль стане традиційним.

ДОПОМОГЛИ УКРАЇНЦІ США

За новим підручником вивчатимуть цього року школярі вітчизняне минуле. Видавництво «Освіта» підготувало «Історію України» Дмитра Дорошенка, а Харківська книжкова фабрика вже видрукувала перші 150 тисяч книжок. Всього ж тираж складає 310 тисяч і, попри всі труднощі, буде повністю зроблений до початку жовтня.

Можна було б поздоровити школярів та викладачів з цією подією та й поставити крапку, якби не цікава передісторія як самої «Історії...» Дорошенка, так і коштів, на які видано книгу. Їх зібрали американські українці. При Координаційному комітеті допомоги Україні, котрий очолює Богдан Бурачинський і до складу якого входять 38 організацій, був створений Фонд допомоги школам України. 500 тисяч доларів поклали на його рахунок небайдужі до долі своєї історичної Батьківщини люди. Фонд, у якому головує Володимир Воловодюк, використовує ці гроші на «справу книжну». «Історія України» Дмитра Дорошенка, за якою навчатимуться 7—8-класники, не є першою ластівкою. Спочатку були «Букварматеринка» Дмитра Чередниченка, видана в Україні півторамільйонним тиражем, «Читанки» для 2, 3, 4 класів та «Літня читанка».

Як сказав кореспондентові Укрінформу Заслужений діяч науки України, громадянин США професор Роман Воронка, програма допомоги школам України триває. Уже в Києві на кошти, зібрані українською діаспорою США, друкується тритомник «Хрестоматія української літератури XX століття» для старшокласників та першокурсників. А згодом побачать світ 5 спеціалізованих журналів: для вчителів фізики, математики, інших дисциплін.

Укрінформ.

Коротко

АКЦІОНЕРИ ЗБИВАЮТЬ ЦІНИ

Не виправдались розповсюджувані в Одесі чутки про те, що, мовляв, з приватизацією об'єктів харчової промисловості новоявлені «пани-капіталісти» так накрутять ціни, що доведеться й зовсім покласти зуби на полицю. А вийшло, багатьом на подив, навпаки: з початку серпня акціонерне об'єднання «М'ясо», що має у своєму розпорядженні мережу переробних підприємств і спеціалізованих магазинів, навіть знизило ціни. На тисячу карбованців за кілограм зменшилася ціна варених і копчених ковбасних виробів, трохи подешевшало — на 300—500 карбованців — і фасоване м'ясо. Дрібниця, як то кажуть, та в обстановці постійного накручування цін на товари першої потреби — приємна. Ось тільки чи стане це прикладом для усіх інших виробників? Дай Боже!

Георгій ФЕДОРОВИЧ.
Одеса.

В КОРАБЛЕБУДІВНОМУ — НОВА СПЕЦІАЛЬНІСТЬ

Миколаївський кораблебудівний інститут, набираючи нинi студентів на наступний навчальний рік, запропонував юнакам і дівчатам, окрім багатьох традиційних, і нову спеціальність — морське право. Закінчивши вуз, юристи-інженери, однаково добре знаючи як юриспруденцію, так і суднобудування, зможуть працювати в суднобудівних і судноремонтних компаніях, морських, річкових та рибних портах, в організаціях, діяльність яких зв'язана з експлуатацією ресурсів Світового океану, а також в правоохоронних органах.

Георгій ВОРОТНЮК.
Миколаїв.

Знак біди

Ручка з кривавим чорнилом

Луганський верстатобудівний завод — одне з підприємств, яке підлягало конверсії. Але, схоже, збройних справ майстри, що тут працюють, не хочуть втратити свій фах. У місті з'явилися стріляючі ручки, одну з яких знайшов на вулиці 6-річний хлопчик і яка вистрелила йому в серце.

А щойно від подібної саморобної зброї загинув ще один хлопчик. Ручки, що стріляють сигнальними ракетами для мисливців, випускає верстатобудівний завод, але замість сигнальної ракети умільці вставляють в ручку капсулу з дрібнокаліберним патроном. Така зброя нерідко таємно перетинає заводську прохідну, і її можна купити з рук. Міліція зареєструвала 5 випадків використання стріляючих ручок.

Анатолій КОБЕЛЬНЮК.
Луганська область.

...і громадяни з самострілами

За офіційними даними, що надійшли з відділу по боротьбі з організованою злочинністю УВС Республіки Крим, за 6 місяців нинішнього року працівниками міліції вилучена вогнепальна і холодна зброя у 162 осіб, у тому числі у восьми злочинців. Цього року зброї вилучено значно більше, ніж за відповідний період минулого. Серед вилученої зброї — 20 обрізів, 5 гвинтівок, 4 автомати, 3 мисливські гвинтівки, 18 гранат і 17 запалів до них, а також 15 газових пістолетів, 14 пістолетів різного зразка, 3 ракетниці і 24 саморобні «авторучки», пристосовані для стрілянини малокаліберними патронами. Подібну «авторучку» можна було придбати (до червневого підвищення цін) на будьякому ринку за 16 тисяч карбованців, пістолет Макарова на ринках до червня коштував 50 тисяч карбованців. А одному «щасливчику» вдалося придбати парабелум всього за дві пляшки горілки.

Олександр ПІЛАТ.

Знай наших!

«Пальне» за пальне

Кажете, що на селі у людей грошей замало? А ось літр спиртного у Коропському районі коштує... скільки б ви думали? 68 тисяч карбованців!!! У це важко повірити, але реальність є реальність. І купують! Саме за стільки придбав два літри «гарячої» тракторист радгоспу «Коропський» Сергій Пасюк. Щоправда, не за власні гроші, а за 120 літрів дизельного пального, вартість якого 136 тисяч карбованців, і ще подякував односелецю Валерію Єременку, який у таку гарячу пору обслужив його прямо в полі. Здається, подібного й мільйонери собі не дозволять!

Сергій ПАВЛЕНКО.
Чернігівська область.

Напередодні свята

«Майбутній союз не буде федерацією»

Розпад Радянського Союзу, а заразом і соціалістичного табору країн став чи не найбільшою подією в другій половині двадцятого сторіччя. На жаль, за браком паперу і обмеженістю газетної площі у святковому номері до річниці проголошення незалежності нашої держави ми не зможемо, як задумали, подати всі витяги із закордонних газет дво-трирічної давності. Тому сьогодні пропонуємо читачам добірку, підготовлену нашим власним кореспондентом у Болгарії Василем Жуківським, яку він зробив з газет за серпень 1991 року.

Газета «Труд»

«У світлі останніх змін — Україна оголосила свою незалежність — майбутній союз вже не буде федерацією».

Газета «Демокрація»

«Парламент оголосив Україну незалежною суверенною державою поза межами СРСР. Чому Україна поспішає? А тому, що втратила 340 років, перебуваючи у ведмежих обіймах свого «старшого брата», тому що три століття була позбавлена своєї державності. Тепер вона піднімається на весь зріст, скидає ярмо зі своєї шиї, яке змушена була нести протягом віків. Європа обов'язково повинна допомогти Україні та Росії, щоб більше не боятися їх».

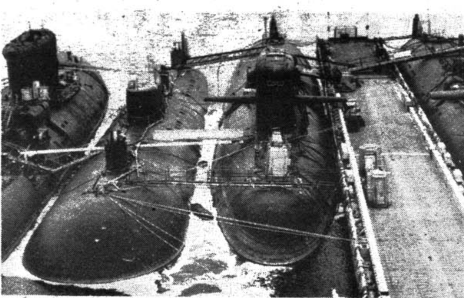
Газета «Дума»

«Депутати проголосили незалежність України і утворення самостійної Української держави. Передбачається створення національної армії. Таким чином СРСР перетворюється в політичний міраж. Кілька республік, подолавши колишню нерішучість, проголосили свою незалежність, серед них чи не найважливішою є Україна».

Погляд

КОМУ ДІСТАНУТЬСЯ СТОМЛЕНІ СУБМАРИНИ?

Ще пару років тому ці підводні човни виходили в океан на бойові чергування. Зараз їх «списано» для російського флоту і вони «відпочивають» на відстої у порту біломорської військово-морської бази. Що зробиш, час, «холодна війна» скінчилася, й Америка більше не потенційний противник. Воєнні бюджети й озброєння супердержав скорочуються.

Хоча можливо для цих «пенсіонерів» ВМФ СРСР ще знайдеться робота і пірнуть вони в семифутову глибину під килі надводних кораблів. Чому? Та хоча б тому, що Сполучені Штати не будують багато підводних човнів і не зможуть скласти конкуренцію Росії у продажу субмарин. А потенційних покупців багато. Насамперед у країнах Перської затоки та Азіатсько-Тихоокеанського регіону. Враховуючи географічне положення цих держав, що є архіпелагами або півостровами, неважко здогадатися, що основний наголос вони робитимуть на гарантування безпеки з моря. Так, у Перській затоці наприкінці минулого тижня з'явився другий іранський підводний човен, придбаний у Росії.

Офіційно

НА ПРИНЦИПАХ ООН

Дипломатичні відносини встановлено між Україною та Республікою Мальдіви, розташованою на островах в Індійському океані. Протокол про це підписали в Нью-Йорку постійний представник України при ООН Віктор Батюк і тимчасовий повірений у справах постійного представництва Республіки Мальдіви при ООН Ахмед Сарір.

Бажаючи розвивати між собою відносини дружби та співробітництва, говориться у протоколі, сторони вирішили встановити дипломатичні відносини на рівні посольств. Протокол стає чинним з дати підписання. Сторони домовилися розвивати відносини на основі принципів, закріплених в Статуті Організації Об'єднаних Націй.

Візити

А дітей все ж наших лікують

Нещодавній візит генерального консула Республіки Куба в Одесі Артуро Гарсія Польо на Кіровоградщину мав суто діловий характер. Він приїхав у центральну область нашої держави, аби вивчити можливість імпорту хліба, масла, олії, молочних та інших продуктів харчування. Натомість його країна зможе нам постачати ліки, цукор, сирець, іншу продукцію. За його словами, розрив економічних зв'язків з колишнім СРСР, економічна блокада з боку США поставили кубинців у дуже тяжке становище.

Куба охоче приймає на оздоровлення дітей, що потерпіли від чорнобильської аварії з ряду областей України, Росії та Білорусі. Тільки нинішнього літа там побували 10 тисяч юних українців. Могли б і більше, адже кубинська медицина знаходиться на високому рівні. Та прозаїчна причина — не вистачає чим годувати.

Ось і звернувся генеральний консул до кіровоградців за гуманітарною допомогою. Ті пообіцяли направити певну кількість сухого молока, інших продуктів. Та й сама пропозиція налагодити торговельні зв'язки з однією з країн Латинської Америки теж багатообіцяюча, адже, як не прикро, а з російських і середньоазіатських ринків українські товари потроху витискають.

Микола ВОЛОК.

З «гарячих» точок

МІНІСТР ПОЇХАВ, ПРОБЛЕМИ ЗАЛИШИЛИСЯ

Афганістан докладе зусиль, щоб запобігти поширенню конфлікту на кордоні з Таджикистаном. Зі свого боку Таджикистан зобов'язався не допускати жодних нападів на територію сусіднього Афганістану.

Про це було оголошено на прес-конференції в Душанбе після закінчення переговорів між міністрами закордонних справ двох країн. Враховуючи те, що на початку зустрічі обидві сторони посідали діаметрально протилежні позиції, такий результат багато хто з оглядачів вважає досить суттєвим.

На думку афганського міністра Х. Арсалла, переговори в Душанбе є добрим початком діалогу між сусідами, а самі переговори він охарактеризував як конструктивні.

Обидві сторони домовилися про створення спеціальної комісії, яка розв'язуватиме всі проблеми, пов'язані з ситуацією на спільному кордоні. Досягнуто домовленості й про створення комісії з питань повернення таджицьких біженців з Афганістану. А їх там понад 30 тисяч.

І все ж таки, незважаючи на оптимістичний тон щодо результатів зустрічі з боку її учасників, залишається багато сумнівів. Бо невідомо, яким чином офіційний Кабул збирається впливати на непідконтрольні йому північні провінції. Саме з них здійснюються напади на таджицьку територію. Невідомо і те, за значають оглядачі, чи вистачить сил у властей Таджикистану стримувати дії російських прикордонників та вояків, які охороняють територію цієї середньоазіатської країни.

Юрій КУШКО.

Душанбе.

Гортаючи зарубіжну пресу

РІВНОВАГА КРАЩА ЗА ОДНОБІЧНУ ОРІЄНТАЦІЮ

Коментуючи поїздку міністра оборони ФРН Фолькера Рюе до Києва, німецька газета «Вельт» пише, що це просто необхідний і корисний візит до далекого європейського сусіда. Адже глава військового відомства Німеччини виступає за політику відкритості Північноатлантичного альянсу та ЄС на Схід, ініціатором якої він виступив минулої осені в рамках НАТО. І хоч Україна не є центральноєвропейською державою у повному розумінні цього слова, відносини з нею багато в чому визначатимуть і відносини з Росією та іншими республіками СНД. Особливо, підкреслює «Вельт», коли врахувати, що між Україною і Росією існують розбіжності.

Якщо Рада НАТО в принципі погодиться на приєднання до блоку Польщі, Угорщини, Чехії і Словаччини, то у перспективі східні кордони альянсу впритул наблизяться до рубежів України і Білорусі. В Києві на Захід дивляться з надією, а на Схід — з тривогою. Українці так само, як поляки та угорці, вважають себе частиною Центральної Європи. Вони прагнуть до тісних зв'язків зі своїми західноєвропейськими сусідами і шукають захисту в європейсько-атлантичній системі безпеки зі стратегічним прикриттям з боку США.

Незалежність України, вважає «Вельт», відповідає інтересам Європи і НАТО так само, як і добросусідські відносини цієї республіки з Польщею і Росією. Дуже важливо, щоб однобічна орієнтація західної, насамперед німецької, політики на Росію поступилася місцем рівновазі, яка враховувала б важливість Росії, та не дозволяла б їй справляти вплив на відносини з Україною. Її визнання як впливової європейської держави, яка має важливе геополітичне положення, дало б можливість вжити полегшити досягнення розумного розв'язання проблем, поставлених перед Україною її ядерним потенціалом.

Експрес-інформація

Командувача звинувачують і вимагають відставки

Керівництво Боснії і Герцеговини вимагає замінити командувача миротворчими силами ООН в Сараєво. З відповідним листом до генерального секретаря ООН Б. Галі звернувся віце-президент Боснії Ганич.

У листі, зокрема, йдеться про те, що командувача силами ООН оголошено в Боснії персоною нон-грата, оскільки він, на думку керівництва держави, тенденційно інформує ООН про стан справ у Сараєво.

Тим часом

з проханням відмінити економічні санкції проти Союзної Республіки Югославія звернувся до ООН прем'єр-міністр цієї країни Р. Кончич. Він заявив, що ембарго проти Сербії та Чорногорії не є справедливим. Адже ці держави, на думку прем'єра, не виступають агресором у війні.

ПАР здає позиції

Уряд Південно-Африканської Республіки передав керівництву Намібії право на контроль над стратегічно важливим портом Уолфіш-Бей (Намібія). Це стало наслідком двосторонніх переговорів. Уолфіш-Бей — єдиний глибоководний порт, розташований між ПАР та Анголою.

Росія не хоче відшкодовувати збитки

Литва повинна прискорити переговори з Росією, щоб якнайшвидше досягти угоди щодо виведення російських збройних сил зі своєї території. Про це заявив Президент Литовської Республіки А. Бразаускас. У своєму виступі по національному радіо він сказав, що нині переговорний процес між двома державами просувається дуже повільно, оскільки Росія відмовляється обговорювати вимогу Литви сплатити їй 165 мільйонів доларів за збитки, які понесла республіка в результаті дислокації тут російських військ.

Противники розходяться з незначними порушеннями

Продовжується виведення грузинських військ і абхазьких підрозділів з районів абхазького конфлікту. З лінії фронту вивозиться важка артилерія й бронетехніка. Щоправда, як зазначають спостерігачі, обидві сторони все ж допускають незначні порушення умов розв'язання військ.

Полонених поки не передаватимуть

Дату передачі радянських солдатів, узятих в полон під час афганської війни, перенесено на невизначений термін. Про це заявив прем'єр-міністр Афганістану Г. Хекматіар. Він сказав, що причиною прийняття урядом такого рішення стали удари російських військ з території Таджикистану по таборах таджицьких біженців у Афганістані. На сьогоднішній день, за даними з різних джерел, близько 300 радянських солдат перебувають в афганському полоні.

Ділові візити Шеварднадзе

26 угод про співробітництво в багатьох сферах економіки й культури підписали у вівторок Голова Держради Грузії Е. Шеварднадзе й Президент Туркменистану С. Ніязов на зустрічі в Ашгабаті. Зокрема, передбачено, що 50 відсотків боргу за туркменський газ Грузія сплатить найближчим часом, а за другу половину — розраховуватиметься на клірингові основі.

Наступного дня Е. Шеварднадзе прибув до Баку, де зустрівся з виконуючим обов'язки Президента Азербайджану Г. Алієвим. Лідери обох держав обговорили суспільно-політичну ситуацію в Грузії та Азербайджані, а також висловилися за розвиток співробітництва між двома країнами.

За повідомленнями наших власних кореспондентів та зарубіжних інформагентств.

Автор цих роздумів завжди був практиком, на собі випробував усі «переваги» політекономії соціалізму, працюючи понад десяток років директором державного підприємства (починав кар'єру з того, що власноруч розвантажував вагони — цемент у мішках), а два роки тому очолив приватну фірму. Дякуючи їй запоріжці та мешканці області мають можливість купити будь-які будівельні матеріали та багато господарчих товарів у той час, коли в сусідніх областях забезпечення населення цією продукцією, по суті, розвалилося.

Має кілька спеціальностей: інженер, водій, муляр, маляр... А по ходу, як кажуть, п'єси оволодів і менеджментом, і маркетингом, і основами дипломатії. Тепер у його фірмі — понад тисяча чоловік, середня зарплата — найвища в області, немає порушників трудової дисципліни, п'яниць, ніхто не збирається страйкувати, навпаки, хочуть більше роботи. Сьогодні він висловлює свої «непричесані», так би мовити, думки про те, як Україні вистояти економічно, на кого і на що спиратися.

Олександр МИХАЙЛЮТА,
власний кореспондент газети в Запорізькій області.

Я ЗНАЮ ВИХІД З КРИЗИ

РЕАЛЬНІСТЬ наших днів сувора — ми нікуди не прийдемо, доки не визначимося, якою ж усе-таки хочемо бачити Україну: як і раніше — колонією робітничо-селянської супердержави СРСР, де «диктатура» пролетаріату верховенствує над економікою і просто здоровим глуздом, чи самостійною державою з розвиненою ринковою системою, завдяки чому процвітає Західна півкуля?

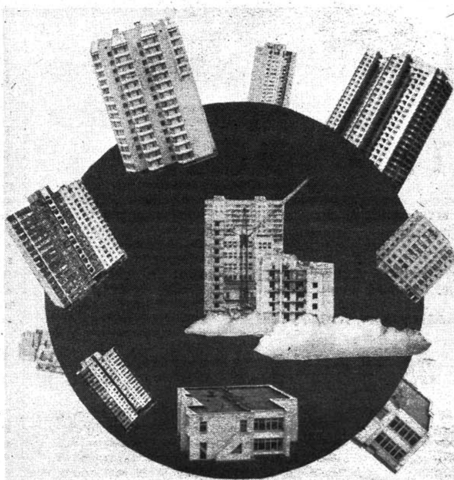
Тепер необхідні рішучі кроки, бо від соціалістичного планового господарювання Україна начебто відійшла, а до ринкового — не наблизилася. Що маємо? Базар. А базаром завжди керує стихія. А нам потрібен ринок, яким керують економічні закони. Вважаю, що руйнівні процеси економічного комплексу в Україні почалися тоді, коли «нагорі» спробували звести економіку до національних рамок, що само по собі нереальне, бо національної економіки немає ніде. Є держава, політика в національних інтересах, основа якої — вільний і потужний бізнес. І так має бути, на це слід спрямовувати реформи. Ситуація така, що підприємства України були зв'язані тисячами ниток з Росією. Не знайшовши паралельних, вигідніших зв'язків, не можна було порушувати старі, а навпаки — всіляко заохочувати, утримувати партнерів. Адже внаслідок нерішучої позиції керівників держави ми не лише позбулися сировинних джерел, а й ринків збуту готової продукції, за що в усьому світі точиться шалена боротьба.

Одначе поїзд пішов. Але всупереч різним «провидцям», котрі обіцяють похмуре майбутнє Україні, як ділова людина бачу вихід з критичного становища в одному — в максимальному роздержавленні. Україну врятують приватні підприємства, фірми, приватна власність. І я не відкриваю Америки, це — світовий досвід. Якщо протягом року не передамо в руки конкретних власників до 70 відсотків державних підприємств, в основному прихованих банкрутів, нічого від незалежності України не лишиться. Господарем заводу, фабрики, тресту має бути не колектив (хіба мало прикладу колгоспного ладу?), а конкретна фізична особа. Причому слід усі підприємства передавати в оренду строком не менш ніж на 5 років, з правом наступного викупу. Тільки так може з'явитися, сформуватися і змінити клас власників. Сьогодні бачимо, що почався продаж з аукціонів закладів торгівлі, побуту, навіть нерентабельних кінотеатрів. Але хто підрахував, чи даватимуть ці об'єкти державі потрібну віддачу? Побоююся, що тривалий період вони перебуватимуть в обоймі об'єктів купівлі-продажу, і не більше. Адже купують їх здебільшого товстосуми, а не ті, хто вміє і здатен організувати роботу.

Якщо уряд схаменеться, запровадить передачу об'єктів приватизації в оренду з правом наступного викупу, побачите: колесо економіки почне стрімко розкручуватися. Бо орендар кровно зацікавлений в отриманні віддачі від об'єкта, що дістався йому (а отже, держава одержить надійні джерела поповнення бюджету), думатиме про перспективу, врешті-решт, мусить чесно заробити гроші, щоб після закінчення строку оренди викупити магазин, завод чи майстерню. Крім усього, можна бути спокійним: хоч би які політичні тертя провокувалися в суспільстві, ні власник приватного підприємства, ні його робітники не зацікавлені в припиненні роботи. Адже вони насамперед зазнають збитків. З'являється, як неважко здогадатися, взаєморозуміння між державою і господарем, між господарем і працівниками. І з таких окремих підприємств, де є справжній господар, складається економічний комплекс України, здатний вивезти, як робочий віл, державу з кризи. Бо тут ні «бунт директорів», ні інші подібні штучки просто неможливі. Переконаний, що жоден шахтар не підтримав би політичних інтриганів у Донбасі, якби у кожної шахти був конкретний господар.

Усе, що я кажу,— не гола теорія чергового такого собі розумника, все це підтверджується практикою фірми, де я працюю два роки зовсім за інших умов, аніж на державному (вважай, нічийному) підприємстві.

Ми дали людям відчути, що кожен може заробити стільки, скільки це йому дозволить фахова і фізична підготовка, у прямій залежності від якісно виконаного обсягу завдань.

Колаж Михайла САЧКА.

Сьогодні є немало грошовитих людей, але, на мою думку, держава дуже програє в тому, що не заохочує меценатство, тобто не виявляє інтересу, аби ті гроші працювали на користь України. Після комуністичної ідеології, яка проповідувала зрівнялівку, майже жодна з наявних партій не підтримує появу багатих людей. А ідеологія держави, на моє переконання, має культивувати простий принцип: справжній господар власне багатство вимірює не грошима, а своїми справами. Скажімо, мені не сором розповідати будь-де, на що йдуть гроші моєї фірми: будівництво 72-квартирного житлового будинку (понад 500 млн. крб.), спорудження великого механізованого складу госптоварів (понад 400 млн. крб.), автотранспортного підприємства (300 млн. крб), оснащення технічними засобами РБУ, яке будуватиме нові об'єкти торгівлі і виконуватиме замовлення громадян (близько 500 млн. крб). Думаючи про перспективу, фінансуємо вуз, кращі випускники якого дістануть робочі місця у фірмі (спеціальності: правознавство, менеджер-перекладач, економіст-керівник). На наші гроші в Запоріжжі створено додаткову велику спортивну базу з власним футбольним клубом. Молодь, яка активно тут навчається, а не шукає пригод на вулицях, завтра також поповнить число працівників фірми, загартувавшись фізично й морально. Тобто готуємо надійні трудові ресурси, гарантуємо робочі місця у той час, коли державні підприємства вдаються до масових скорочень.

Ось які статті витрат багатої людини. А візьміть ще до уваги: фірма подає допомогу обласній дитячій лікарні, музею козацької слави, обласному Центру репродукції сім'ї, молодіжному театру, бере участь у спорудженні православного храму... То є державі зиск від діяльності підприємств?

Щоправда, старі кадри і в державних, і в правоохоронних (слава Богу, нема вже партійних) органах, та дехто й серед депутатського корпусу, зациклені на постулатах про соціалістичну форму власності, ні-ні та й колочують мильні бульбашки довкола фірми або запустять знічев'я якусь чутку. Свого часу фірмі намагалися поставити різні претензії. Дев'ять справ з дев'яти у арбітражних судах, від районного до республіканського, фірма виграла.

Так, у нас відбувається розшарування суспільства на багатих і бідних. Чим більше багатих, тим швидше підніметься загальний рівень життя. Але сьогодні страшне те, що між бідним і багатим, можна сказати, причаївся клас тіньовиків. Хто це? Значна кількість чиновників, представників так званого директорського корпусу (державним майном розпоряджаються наче власним, а публічно, біля мікрофонів, борються за соціальну справедливість і «метають списи» на адресу приватників), депутати, які числяться (а не працюють, я наголошую) у штатах комерційних банків та інших структур або здійснюють покровительство, що дуже характерне для деяких працівників правоохоронних органів. Яка від них шкода економіці України? Пряма — вони створили систему державного рекету. Тобто, користуючись виключно службовим становищем, вони йдуть на будь-які афери, блокують діяльність легального приватного бізнесу, від них залежить видача кредитів і багато чого іншого. В Запоріжжі, до речі, вже заарештовано цілу групу таких «діячів». Але як позбутися взагалі цієї «тіні»? Тільки запровадженням економічних законів, за якими живе ринок західних держав. А для цього знову-таки необхідно визначитися, яку ж Україну ми будуємо. Прикро, але після майже трирічної балаканини на Верховній Раді про користь переходу до ринку жодна з комісій досі не підготувала навіть проекту закону про приватну власність. Без цього ми не вийдемо з кризи, без цього у нас жодні серйозні інвестори не з'являться. Врахуйте, що навіть після передачі 70 відсотків державних підприємств у власність конкретних господарів цим господарям буде вкрай важко вибиратися з прірви, в яку всі ми потрапили. Отже, не треба боятися передавати частину підприємств в оренду з правом наступного викупу серйозним господарям з так званого капіталістичного світу. Ми нічого не втрачаємо, бо всі підприємства лишаються на нашій території, підкоряються нашим законам, але віддача від них буде миттєва: конкурентоспроможна не лише на російському ринку продукція, світова зарплата робітникам, сталі надходження до бюджету від податків. Звичайно, якщо наше теперішнє керівництво й надалі планує зберігати «соціалістичну» орієнтацію, воно цього не допустить, а отже, у кращому разі, ми перетворимося на бананову республіку, якщо не станемо взагалі частиною якогось оновленого Союзу.

Далі, зрозумівши, що Україну врятує приватна власність, ми підійдемо до бачення нового типу лідера самостійної держави. Тільки ді в Україні буде рішучий, принциповий і незалежний президент, якщо він матиме свою справу, свій налагоджений бізнес до обрання на високий пост. Тоді жодні спокуси цю особу не зачеплять. Президент, котрий зуміє одержати перемогу на виборах з числа власників, буде гарантом і незалежності, і стабільності, і порядку, бо йому є що втрачати в разі втрати політичної і економічної самостійності України. Ось так я міркую і закликаю кожного громадянина України працювати, вимагати роботи. Якщо її нема, відкривати власну справу. Тільки робота виведе нас з кризи.

Віктор ОГАРЕНКО.
Запоріжжя.

ХТО ВИЛОВЛЮЄ РАКІВ?

Озеро Соминець, що в Шацькому районі,— єдине на Волині, де ще водяться широкопалі раки. Кажемо «ще», бо цих рідкісних і цінних представників водної фауни Полісся хижацьки ловлять браконьєри.

Нещодавно державні інспектори облуправління Мінприроди України по Волинській області Володимир Граковський, Василь Воробей, Олександр Поліщук, Василь Волох та інші виявили в озері 27 ятерів, що призначалися для вилову промислових раків. Господаря в цей час не було, тож браконьєрські знаряддя довелося знищити. Та через кілька днів голова правління колгоспу «Україна» Федір Копитко, на території якого це озеро, написав скаргу, в якій попросив начальника облдержуправління охорони навколишнього природного середовища Мінприроди України по Волинській області Ростислава Мігаса «розібратися по суті, ятері повернути власнику».

З цієї скарги стало відомо, що власником 65 ятерів є колгосп «Україна». Як же тоді зрозуміти вивіску, прибиту (на деревi!) край озера, з таким ось текстом: «Озеро Соминець — заповідник. Заборонено цінними сортами риб. Вилов риб і раків будь-яким способом заборонено. Правління колгоспу». Під цією вивіскою поставлені лави та столи, відведено спеціальне місце для варіння юшки та раків.

Для кого зроблено ці застереження? Адже всі місцеві жителі добре знають, що озеро — заповідне. Мало того, воно розташоване на території Шацького національного природного парку, де промисловий вилов риби і раків суворо заборонений. Якщо про це місцеве начальство не знає, то, може, варто, щоб йому підказали правоохоронні органи?

Богдан БЕРЕКЕТА.
Волинська область.

Освіта

Нове чи добре забуте старе?

Останнім часом ми дедалі частіше кидаємо у минуле ностальгічні погляди. Та навряд чи до кінця усвідомлюємо, який живий, суто практичний інтерес являє для нашого суспільства його історія. Початок загального культурного відродження і основа основ його — реформа освіти — вимагають звернення до національної педагогічної спадщини, осмислення розвитку освітнього процесу в Україні. Саме про це йшлося у розмові з заступником директора Педагогічного музею України Вадимом Тригубенком.

— Вадиме Вадимовичу, чи відчувається сьогодні підвищений інтерес до єдиного в країні національного педагогічного музею?

— Так. Від самого початку ми прагнули створити не звичайний, статичний музей, таке собі сховище старовини, а своєрідний освітній осередок, де можна було б вивчати історію України. За умов відсутності якісних підручників і програм з цих предметів, коли не всі новітні досягнення історико-педагогічної науки узагальнені й відомі, музей провадить велику просвітницьку роботу серед студентів, учителів, викладачів. Високий рівень наших науковців і насиченість експозиції, що охоплює період від дохристиянських часів по 1945 рік, дають можливість проводити на базі музею як уроки з історії української літератури та культури для школярів (адже перш за все музей показує книгу), так і лекції з історії педагогіки для студентів, або ж тематичні лекції для колег-фахівців.

— Цікавою сторінкою історії було й створення самого музею...

— Так, адже роком його заснування був 1901-й. 1912 року для педагогічного музею за проектом архітектора П.Альошина коштом меценатів було зведено цей будинок, пізніше відомий киянам як колишній музей Леніна, а нині — Будинок учителя. 1917 року тут розміщувалася Центральна Рада, а після приходу більшовиків у 1919-му в ньому було створено пролетарський музей, згодом — музей революції. Куди поділися експонати і обладнання педагогічного музею (а займав він тоді, на відміну від сучасного, весь будинок) — невідомо. Тільки в 1983 році будинок повернули тим, чиїм коштом, власне, він і був споруджений — освітянам. Усе, що бачите в нас, зібране руками співробітників музею п'ять років тому.

— У музейній експозиції представлено документи, унікальні книжки. Що із зібраного матеріалу найбільше цікавить відвідувачів?

— Річ у тому, що сьогодні нам доводиться більше розповідати про те, хто ми, українці, такі, аніж ознайомлювати з історією педагогічної думки в Україні. Адже ми й досі не позбулися комплексу «хохляцької другорядності» (і освітяни — не виняток). На Заході, наприклад, вже давно визнали, що Ян Амос Коменський, якого ми вважаємо за основоположника дидактики, детально вивчив і узагальнив у своїх працях досвід саме українських братських шкіл. Мало хто про це знає. Небагатьом відомо, які давні і багаті наші культурно-освітні традиції. Навіть перший у Східній Європі вищий навчальний заклад було утворено саме в нашій державі. Коли в Західній Європі перший університет був заснований у Болоньї 1158 року, то в Києві вже 1037 року в Святій Софії створюють вищу школу, яка готувала кадри вищого духовенства і феодальної знаті, а через деякий час — другу, по суті, вищу школу духовного напрямку у Києво-Печерській лаврі. І що вже говорити про так звані «культурні впливи» в Східній Європі, особливо російсько-українські, коли до XVII століття в Росії шкіл взагалі не було, і згодом більшість її навчальних закладів заснували знову ж таки українці! Сьогодні мало кому про це відомо.

— Є сила об'єктивних причин такого невігластва...

— Ми звикли все пояснювати об'єктивними причинами. Їх справді чимало. Та все ж таки багато що залежить від нас самих. Ми чи не єдина нація, яка досі з разючою легкістю відмовляється від своїх корифеїв — видатних діячів мистецтва, науки, освіти. Ушинський для нас — «русский педагог», Остроградський — «русский математик», Рєпін — «русский художник», Гоголь — «великий русский писатель»... Вони завжди залишалися українцями, а те, на території якої держави вони діяли, творили, якою мовою писали, в даному разі не має значення. Ушинський завжди підкреслював своє українське походження, до речі, як і Рєпін. Ціолковський підписувався Наливайком (!), бо саме з них виводив свій рід. Все це — діячі української науки і культури, і будь-яка цивілізована нація саме так підходить до розв'язання таких проблем.

— Цікаво, як з точки зору історії педагогіки виглядає поява на деяких київських навчальних закладах вивісок «ліцей», чи там «гімназія»?

— А завітай до того самого ліцею, і побачиш, що там та сама вчителька навчає за тими ж планами, що складені 10 років тому. А тогочасні ліцеї були привілейовані навчальні заклади для дворянства, що одночасно давали середню і блискучу вищу освіту, поєднуючи програми гімназії та університету. Їхнім послідовникам цього можна тільки побажати.

— Виходить, корисно сучасним реформаторам від освіти звернутись до історії?

— Гадаю, не завадить. Вже сьогодні ми маємо наукові розробки практично з усіх проблем, які по-новому висвітлюють розвиток українського шкільництва, освіти і педагогічної думки за більш як тисячолітній період. Прагнемо створити на базі музею державний освітньо-методичний центр, де і студент і фахівець міг би отримати консультацію з будь-якого питання з історії педагогіки. У планах музею — і розширення експозиційно-масової роботи. Наступного року ми хочемо доповнити експозицію, проілюструвавши повоєнний етап розвитку української педагогічної думки і освіти. І тут знову постає проблема з приміщенням, адже на сьогодні ми маємо один-єдиний експозиційний зал.

Звичайно, на все це, у тому числі й розширення науково-дослідної роботи, музею потрібні немалі гроші. Ті, що їх виділяють нам Кабінет міністрів і Академія педагогічних наук, до структури якої належимо, недостатні. Ми розуміємо — в країні економічна скрута, але треба зважити й на таке: музеї — один з небагатьох острівців, які ще залишились від нашої багатостраждальної культури. Тут є над чим замислитися...

Ганна РОМАНЦОВА.

Сьогодні свято Преображення Господнього

Боже великий, єдиний. Нам Україну храни!

Далекоглядні ієрархи українського православ'я відмовляли гетьмана Богдана Хмельницького від «братерських» обіймів і не благословили його на Переяславську угоду. «Ех, Богдане, Богданочку, нерозумний сину...» Поява на обрії Московського патріархату невдовзі обернулася катастрофою для духовного розвитку українського народу. І тільки тому не згас національний дух, лише тому воскресає самосвідомість нації після мороку трьохсотлітнього рабства, що дві галузки колись могутнього духовного древа — дві церкви-мучениці — автокефальна православна і греко-католицька не зрадили свого народу і своєї віри.

МОЖЛИВО, жодна з православних церков не зв'язана так у своїй історії з життям і долею самого народу, як Київська метрополія — з часу хрещення України-Русі до анексії її Московським патріархатом.

Після втрати державності ще деякий час українська церква була для наших прадідів осередком національного життя і духовної культури. А за часів її катакомбної діяльності приналежність до українського православ'я була й ознакою національної приналежності. Саме тому так жорстоко переслідували нашу церкву і в царській Росії, і в більшовицькій імперії. Мученицькою смертю лише в 20—30-х роках загинули тисячі отців УАПЦ. Та не робитиму екскурсів у далеку історію. Пригадаймо події трирічної давності. Настоятеля храму Петра і Павла у Львові отця Володимира (Ярему) тільки за те, що читав на Великдень Євангеліє українською мовою, тодішні владики РПЦ ледь не позбавили сану. Можливо, екзарх РПЦ в Україні запідозрив самого Бога в незнанні української мови? Та навряд чи хто з них думав про Господа. Головне було — знищити «сепаратизм» українців.

Пам'ятаю наші поїздки з парафіянами місцями козацької слави, наші спільні молитви на руїнах храмів. Хіба можуть ці люди знову забути своє коріння? Історія вже навчила: не може бути благочестивою державна церква. Але я глибоко переконаний: церква повинна мати національний дух, говорити мовою народу, який молиться в її храмах.

Юрій БОЙКО,
священик УАПЦ,
настоятель храму Бориса і Гліба у Києві.

НАПРИКІНЦІ XVIII та в першій половині XIX століття український грекокатолицизм став ідеологічною базою національного пробудження, яке незабаром переходить в національно-визвольний рух. Втративши свою провідну верству на користь сусідніх панівних народів, наш народ на політичному і духовному полі залишився зі своїми священиками. Власне на сільських плебаніях (парафіях) витворювалися інтелектуальні середовища, зароджувалася і зростала національна еліта. Греко-католицькими священиками, як відомо, були члени «Руської трійці», інші видатні діячі української культури. Поява на митрополичому престолі УГКЦ графа Андрея Шептицького стала епохальною подією не лише в житті Галичини, а й усієї України. А скільки зробив для нашої нації його наступник Йосиф Сліпий! Опинившись на Заході після 18-літнього «паломництва» більшовицькими тюрмами, кардинал збудував у Римі Український католицький університет, заснував музей, видавництва. Тут побачили світ книжки, за якими нині наші діти вчаться історії власного народу. Саме церкві завдячують збереженням національної ідентичності наші брати в еміграції. А вже годі й розповідати, яку роль відіграла наша церква в пробудженні з політичної дрімоти галичан. «В чистій любові до краю, нас, Боже, зрости», — співаємо ми в церковному гімні. І молимося за нашу Україну. Ми вимолили її незалежність. Пошли нам, Господе, миру і процвітання!

Іван ГРЕЧКО,
голова Клубу греко-католицької інтелігенції.

Фотофакт

«Борть» — так називається перше в Україні спільне українсько-польське бджолярське підприємство. Засновниками його стали Івано-Франківське міське товариство пасічників та польська акціонерна фірма «Апіс» з Любліна. Спільне підприємство займається заготівлею та переробкою продуктів бджільництва, вирощуванням та реалізацією бджолосімей карпатської породи.

Заслуговує на увагу ще один аспект діяльності «Борті». СП планує організувати реалізацію продуктів переробки меду спеціально для учасників ліквідації Чорнобильської аварії, зокрема в карпатських оздоровницях, де відпочивають діти чорнобильців, — адже пилок і мед виводять з організму радіонукліди.

На знімку Володимира Миговича (Укрінформ): у спільному підприємстві за індивідуальним замовленням працівник старолисецької пасіки різьбяр Василь Феденько може виготовити вулик будь-якої конструкції.

А «БОРИСФЕН» — З ХАРАКТЕРОМ!

Першість країни з футболу серед клубів другої ліги. Перший тур. «Газовик» (Комарно) — «Галичина» (Дрогобич) — 0:1, «Бажановець» (Макіївка) — «Динамо» (Луганськ) — 1:2, «Гірник» (Харцизьк) — «Вагонобудівник» (Стаханов) — 1:0, «Чорноморець-2» (Одеса) — «Шахтар» (Павлоград) — 2:0, «Таврія» (Херсон) — «Металург» (Костянтинівка) — 2:2, «Титан» (Армянськ) — «Нафтохімік» (Кременчук) — 3:0, «Чайка» (Севастополь) — «Рось» (Біла Церква) — 1:0, «Дружба» (Бердянськ) — «Дністер» (Заліщики) — 2:1, «Азовець» (Маріуполь) — «Зірка» (Кіровоград) — 1:1, «Меліоратор» (Каховка) — «Явір» (Краснопілля) — 1:2.

«Войковець» (Керч) — «Борисфен» (Бориспіль). 2:2 (2:0). Керч Стадіон 50-річчя Жовтня. 2500 глядачів. Судді В. Пазюк, І. Хозяєв, О. Онуфрієв (усі — Павлоград)

«Войковець»: Лосєв, Іщенко, Ісаєв (Тимофєєв, 50), Франчук, Снитко, Антонов (Зєлєнков, 63), А. Сироватський, Подугоров, Є. Сироватський, Дементьєв, Устименко (М'ятка, 74).

«Борисфен»: Філіпченко, Корєнєв, І. Федоров, Волосянко, Семчук, Мацигура, Венглинський (Сухомлинов, 56), Нестерчук, Бєлкін (Безручко, 73), Соловйов, Ковальов (Іванов, 62).

Голи: Устименко (8), Є. Сироватський (41), Нестерчук (66), Корєнєв (82) Попереджено Подугорова, Волосянка, Бєлкіна.

Із загалу цей матч ми обрали з кількох причин. Цікаво було подивитись на команду, яку очолили колишні динамівці Михайло Ошемков, Віктор Колотов, Анатолій Дем'яненко, в якій виявив бажання виступати заслужений майстер спорту Геннадій Литовченко. До того ж, наставник олімпійської збірної країни Володимир Мунтян залучає до свого колективу, який вирушає на турнір до Іспанії, одразу... вісьмох гравців з Борисполя. І це, зверніть увагу, поки що команда другої ліги. А подивились би ви на екіпіровку цього колективу, якій позаздрила б більшість представників вищого ешелону. І прилетіли бориспільці до Керчі чартерним рейсом, що певною мірою дещо шокувало і місцевих футболістів, і їхніх прихильників. І готувались бориспільські футболісти до сезону не десь там, а в Рюйті (Німеччина).

Що ж, з усього видно керівництво «Борисфена» збирається робити справу професіонально без усяких там «але».

Кілька слів скажу й про відкриття першості на стадіоні з такою незвичною для нинішніх часів назвою. Все було як слід: капітани підняли державний прапор під мелодію гімну «Ще не вмерла Україна», виконану оркестром.

Протягом матчу гості більше володіли ініціативою. Відчувалося, що у них помітно ліпша функціональна підготовка, техніка. Але, як часто трапляється, всупереч логіці м'ячі влітали у протилежні ворота. Слід віддати належне керченцям: вони гостро контратакували і дуже старалися. У минулій першості, в якій обидва суперника виступали в перехідній лізі, все в їхній кримській зустрічі розпочиналося приблизно так само, як і тепер. «Войковець» відкрив рахунок, але... потім пропустив у свої ворота три м'ячі. Однак цього разу далі події розвивалися інакше. Не скористався з чудової нагоди бориспілець Нестерчук. Він вийшов на ударну позицію, обвів воротаря, але не влучив у ціль.

«Борисфен» доклав чимало зусиль, щоб вирівняти становище, продемонструвавши і волю, і бойовий характер. Особливо ефектним був перший гол гостей. Триходівку розіграли Бєлкін — Соловйов — Нестерчук. Останній реабілітувався за невикористаний шанс з першого тайму.

Ну, а Литовченко, на жаль, шанувальники футболу в ділі так і не побачили. Грецька федерація футболу не надіслала своєчасно до нашої підтвердження про дозвіл цьому футболістові грати за «Борисфен», Що не кажи, а у Греції все є. І такі ж самісінькі бюрократи, як і наші.

Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

Керч — Київ.

МРІЇ ЗАВАРОВА

Кілька днів тому популярний футболіст Олександр Заваров, який виступає в другому дивізіоні чемпіонату Франції, зателефонував до кабінету президента ФК «Динамо» (Київ) Віктора Безверхого. Олександра дуже непокоїть ситуація, яка виникла в динамівському колективі. Розповів він і про свої справи. Клуб «Нансі», зрозуміло, не хоче втрачати такого корисного гравця і робить усе від нього залежне, щоб Заваров не перебрався до якоїсь команди елітної ліги. А пропозицій він має кілька.

Розповів Олександр, що зазнав невеличкої травми, та вже незабаром збирається вийти на поле. А ще він все ж таки мріє зіграти за національну збірну України.

НА ЗНІМКУ: Олександр Заваров під час виступу в рідному Києві.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

ВДАЛІ РЕПЕТИЦІЇ

Останнім часом юнацька збірна України з футболу (гравці до 16 років), яка готується до відбіркового турніру чемпіонату Європи (він пройде в Дебрецені 17—22 жовтня, наші суперники команди Угорщини та Вірменії), побувала в Лондоні та австрійському місті Холлабрун і повернулася звідти... Але про це нехай розповість працівник Федерації футболу України Олександр КОЗАЧЕНКО:

— З цією командою працюють В. Киянченко та О. Крисан з Києва, а ще М. Петров з Вінниці. До складу входять: А. Головко, А. Маткевич, С. Білокінь (усі — Дніпропетровськ), С. Згура, О. Мишков, Д. Колчин (усі — Одеса), Г. Зубов, С. Омелянович (обидва — Луганськ), А. Клименко (Львів), В. Слюсар, С. Левицький (обидва — Київ), Д. Азаров (Сімферополь), С. Будгусаїм, О. Князєв (обидва — Харків).

У столиці Великобританії наша команда по черзі подолала збірну Каліфорнії (США) — 3:1, клубні команди з Англії — 2:0 та Німеччини — 2:0. У фіналі українські футболісти переграли «Уотерфорд» (Англія) — 2:0.

В Австрії змагання були представницькими — 12 учасників. Це збірні Хорватії, Латвії, Словенії, клуби «Рапід», «Аустрія», «Польтен» (усі — Австрія), «Слован» (Братіслава, Словаччина), «Хаутс де Сьєн» (Франція), «Баварія» (Мюнхен, Німеччина), «Жальгіріс» (Вільнюс, Литва), «Вісла» (Краків, Польща).

У підгрупі протягом одного дня ми переграли «Польтен» — 11:1 і французів — 6:0. Стиковий матч виграли у «Баварії» — 3:0, а в фіналі взяли гору над збірною Латвії — 3:0.

Кілька слів про наших спонсорів. Це дніпропетровський «Приватбанк» і завод «Криворіжсталь». Велике спасибі їм.

ГОЛОС України

ЗАСНОВНИК — ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ

ГАЗЕТА ВИХОДИТЬ з 1 січня 1991 року.

Перший заступник головного редактора А. ГОРЛОВ.
Редколегія: С. ПРАВДЕНКО (головний редактор), О. БІЛИК (заст. головного редактора), Л. БРОВЧЕНКО (в. о. заст. головного редактора), І. ГРУШКО, В. КРАСНОДЕМСЬКИЙ, С. ПИСАРЕНКО, Б. СИДОРЕНКО (заст. головного редактора), А. СОЛОНСЬКИЙ, В. СУДДЯ (заст. головного редактора).

Адреса редакції: 252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23; телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 441-89-34, 441-89-44.
⊙ Рукописів не повертаємо.
⊙ Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.

☆ Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
☆ За точність викладених фактів відповідальність несе автор.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955. Загальний тираж 800.040

Комбінат друку видавництва «Преса України». 252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50.
1 2 3 4 5 6 7 8 9
Зам. 0304108.

1, 7 сторінки набрано і зверстано в комп'ютерному центрі «Голосу України».